

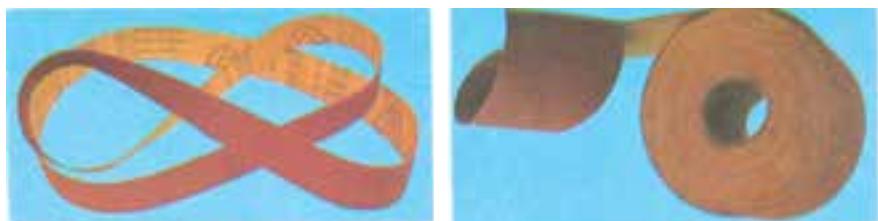
فصل چهارم

سنباوه، سنگ سنباوه

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از فرآگیر انتظار می‌رود که :

- ۱- اوراق سنباوه را تعریف کند.
- ۲- انواع سنباوه را از لحاظ مواد ساینده دسته‌بندی کند.
- ۳- سنباوه را از لحاظ نوع پشت‌بند دسته‌بندی کند.
- ۴- سنباوه‌ها را از لحاظ شکل ظاهری دسته‌بندی کند.
- ۵- چسب‌های مورد مصرف در سنباوه‌ها را بداند.
- ۶- اساس استاندارد و درجه‌بندی سنباوه‌ها را بداند.
- ۷- سنگ سنباوه را تعریف کند.
- ۸- انواع مواد تشکیل دهنده سنگ سنباوه را بداند.
- ۹- انواع سنگ سنباوه را از لحاظ چسب مصرفی دسته‌بندی کند.
- ۱۰- سنگ سنباوه‌ها را از لحاظ شکل ظاهری و فرم لبه‌ها دسته‌بندی کند.
- ۱۱- دانه‌بندی ذرات ساینده سنگ سنباوه را بنویسد.
- ۱۲- درجه سختی سنگ سنباوه‌ها را بداند.
- ۱۳- شبکه‌بندی ذرات ساینده سنگ سنباوه را بداند.
- ۱۴- علائم استاندارد سنگ سنباوه‌ها را بداند.
- ۱۵- انواع اصلاح‌کننده‌های سنگ سنباوه را ذکر کند.

زمان تدریس: ۶ ساعت

۴- سنباده، سنگ سنباده

سنباده عبارت است از دانه‌های سخت ساینده مخلوط شده با چسب مخصوص که در قالب، فرم داده شده و یا روی سطوح ثبیت می‌شود و برای ساییدن مواد مختلف به کار برده می‌شود.

۱-۴- اوراق سنباده^۱

اوراق سنباده عبارت است از ورقه‌های ساینده‌ای^۲ که نرم و انعطاف‌پذیر هستند و برای هموارسازی و صاف کردن سطح چوب از آن استفاده می‌کنند.

۱-۱-۴- انواع سنباده از لحاظ مواد ساینده: مواد ساینده‌ای که برای سنباده زدن و ساییدن روی ورقه‌های مختلف می‌چسبانند بسیار متنوع‌اند. این مواد به دو گروه طبیعی و مصنوعی دسته‌بندی می‌شوند. مواد طبیعی عبارتند از: ماسه، سنگ چخماق (فلینت)، سنگ کوارتز، سنگ لعل (گارانت) وغیره (شکل ۱-۴). این مواد به علت محدودیت وجود و عدم امکان کنترل خواص آن‌ها امروزه به جز چند نمونه از آن‌ها مصرف چندانی در صنعت ندارند و مواد ساینده مصنوعی مانند کربورسیلیسیم و انواع کروندها (اکسید آلومینیم) و غیره نیز جایگزین آن‌ها شده است. هر کدام از این مواد دارای درجه سختی و خواص مخصوصی است که برای سنباده زدن با شرایط متفاوت می‌توان از آن‌ها استفاده کرد که در ذیل به شرح متدائل ترین آن‌ها می‌پردازیم:

شکل ۱-۴- مواد اولیه طبیعی سنباده

سنپاده‌های کوارتز (SiO_2): کوارتز یک ماده معدنی بسیار سخت (دارای سختی ۷ مو و وزن مخصوص ۲/۶) است. کوارتز خالص معمولاً شفاف و بی‌رنگ است، ولی در اثر ناخالصی‌ها به رنگ‌های مختلف دیده می‌شود. این ماده رایج‌ترین نوع سیلیکات طبیعی است که در بسیاری از نقاط دنیا یافت می‌شود و برای صیقل دادن سنگ‌ها، خرد کردن شیشه، پرداخت فلزات، تمیز کردن قالب‌ها، پوسیدگی و زنگ‌زدگی و برای کندن طرح روی سنگ‌ها به کار می‌رود.

سنپاده‌های فلینت: فلینت یا سنگ چخماق (سنگ آتش‌زن) یک نوع کوارتز به رنگ سفید تا خاکستری است، ولی گاهی به رنگ‌های الوان یا سیاه هم دیده می‌شود. این ماده به سختی کوارتز نیست و از نظر اندازه ذرات، دارای اندازه‌های متفاوتی (خیلی ریز تا خیلی درشت) است.

سنپاده‌های گارانت: گارانت یا سنگ لعل یک ماده معدنی قرمز متمایل به قهوه‌ای با سختی متوسط که دارای لبه‌های برش خوبی است و دوام آن تقریباً پنج برابر فلینت است. از این سنپاده برای کارهای ظرف و خراطی استفاده می‌شود.

سنپاده‌های کربنات تنگستن: ماده‌ای مصنوعی است که برای پاک کردن رنگ‌ها و روکش‌های قدیمی و امثال آن‌ها به کار می‌رود.

سنپاده‌های کربورسیلیسیم^۱: این ماده از ترکیب ماسه سیلیسی، کُک نفتی، نمک و خاک ارده، در کوره‌های الکتریکی (با دمای F ۴۰۰۰ معادل C ۲۲۰۰) حاصل می‌شود. ماده حاصله سیاه رنگ یا سبز روشن است و به علت خاصیت شکنندگی خود به صورت لبه‌های نقره‌ای شکل و برنده شکسته می‌شوند. از این ماده معمولاً برای سنپاده زدن مرطوب یا خشک رنگ‌ها، وارنیش‌ها، لاک‌ها و پوشش‌های مصنوعی دیگر استفاده می‌شود.

سنپاده‌های اکسید آلومینیم^۲ یا کروندوم (A): اکسید آلومینیم (Al_2O_3) یک ماده مصنوعی است که از حرارت دادن (تا C ۲۰۰۰) سفال بوکسیت^۳، براده‌ی آهن و مقدار کمی کُک در کوره‌های الکتریکی به دست می‌آید که نسبت به نوع طبیعی آن از نظر خلوص و درشتی از کیفیت بهتری برخوردارند. این ماده ساینده خاکستری متمایل به قهوه‌ای است که فوق العاده سخت (سختی ۹ مو^۴)

۱- کربورسیلیسیم (SiC) را به نام‌های کاربید سیلیکون، کربوراندوم و کربیستولون نیز می‌نامند.

۲- نام‌های متعارف تجاری ساینده‌های اکسید آلومینیم، آلوندوم و آلوکسایت هستند.

۳- بوکسیت (Bauxite) شامل هیدروکربید آلومینیم، اکسید فریک، اکسید سیلیسیم و پاره‌ای ناخالصی‌های دیگر است.

۴- مو واحد سختی است و بین (۰ تا ۱۰) متغیر است که عدد صفر برای نرم‌ترین ماده (پودر تالک) و عدد ۱۰ برای سخت‌ترین ماده (الماس) می‌باشد.

با دوام و مقاوم است و قادر است سخت‌ترین مواد از جمله چوب‌های سخت و حتی فلزات سخت را سایش دهد. این ماده به دلیل سختی زیاد به طور عمده به عنوان ساینده مورد استفاده قرار می‌گیرد و در ساختن سنگ سنباده، ورقه‌های ساینده (بر روی تسمه‌ها و دیسک‌های پارچه‌ای می‌چسبانند) و پودر برای ساییدن و صیقل دادن (خصوصاً در کارهای هنری) از آن استفاده می‌شود.
سنbadه‌های شیشه‌ای: از ذرات الک شده شیشه^۱ تهیه می‌شود و در مقایسه با سنباده‌های دیگر نرمتر و ارزان‌تر است.

۲-۱-۴- انواع سنباده از لحاظ نوع پشت‌بند^۲: مواد ساینده ذکر شده معمولاً^۳ بر روی بسترهای مختلفی چسبانده می‌شوند که مهم‌ترین آن‌ها به شرح زیر است:
پشت‌بند کاغذی^۳: پشت‌بندهای کاغذی را براساس وزن، به درجات A (سبک وزن) D و C (متوسط) و E (سنگین وزن) تقسیم‌بندی می‌کنند (شکل ۲-۴). کاغذ سبک وزن (A) با ذرات خیلی ریز و کاغذ سنگین‌وزن (E) با ذرات درشت مواد ساینده پوشانده می‌شوند. سنباده‌های کاغذی با ذرات ساینده شیشه‌ای (خرده شیشه) برای نقاشی، رنگرزی و کارهای منزل، سنباده کاغذی با ذرات ساینده سنگ چخماق در صنایع چوب برای سازه‌های چوبی و سنباده کاغذی با ذرات کربورسیلیسیم در چرم‌سازی و رنگ‌کاری مورد استفاده قرار می‌گیرد.

شکل ۲-۴- سنباده با پشت‌بند کاغذی

۱- Glass nodules

۲- Back stop

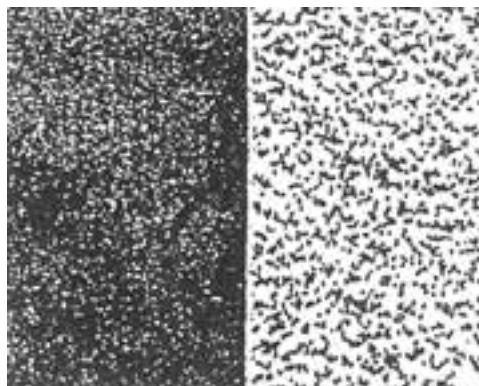
۳- Paper backed

پشت‌بند پارچه‌ای^۱: پشت‌بند پارچه‌ای را نسبت به وزن خود با علامت z (سبک وزن) و x (سنگین وزن) نشان می‌دهند. پارچه‌های ریزبافت (x) که روی آن‌ها دانه‌های ساینده کربور سیلیسیم چسبانده شده باشد، برای سنباده زدن بر روی فلزات و چوب‌های سخت به کار می‌رود.

پشت‌بند الیافی^۲: شامل تعداد زیادی لایه‌های پارچه‌ای است که نسبتاً سخت و محکم است و برای ایجاد پشت‌بند برای دیسک‌ها و غلتک‌ها به کار می‌رود.

در ضمن در موقعی برای مصارف خاصی که استحکام ویژه‌ای نیاز باشد، مواد ساینده را بر روی پشت‌بندهای سمهای (لاستیکی) یا فلزی می‌چسبانند.

۳-۱-۴- انواع سنباده از لحاظ تراکم دانه‌ها^۳: سنباده‌ها به طور کلی دارای دو پوشش باز و متراکم است که بستگی به فاصله دانه‌ها دارد (شکل ۳-۴). در سنباده‌هایی که فاصله ذرات آن‌ها زیاد است (سبناده با پوشش باز) ذرات ساینده 50° تا 70° درصد سطح کاغذ را می‌پوشانند. فاصله بین ذرات (خلل و فرج) این نوع سنباده دیرتر از سنباده‌های متراکم (با ذرات سنباده شده) پر می‌شود. موارد مصرف سنباده با پوشش باز را می‌توان در پرداخت نهایی چوب‌های سخت و مواد سخت دیگری همچون فولاد، سفال، شیشه و سنگ، هم‌چنین برای مراحل نهایی پرداخت بعضی از مواد نرم را نام برد.

شکل ۳-۴- سنباده با پوشش باز و متراکم

۳-۱-۴- انواع سنباده از لحاظ شکل ظاهری و ابعاد: ورقه‌های ساینده به ابعاد و شکل‌های مختلفی تهیه می‌شوند که متدالول ترین آن‌ها عبارتند از:
سبناده صفحه‌ای یا ورقه‌ای^۴: این سنباده به صورت ورقه‌های چهارگوش مستطیل شکل

است که مناسب‌ترین اندازه این ورقه‌ها ۲۸. ۲۳. و ۱۴. سانتی‌متر است. این ورقه‌ها را می‌توان روی ماشین‌های سنباده دستی برقی نصب کرد یا به وسیله دست مورد استفاده قرار داد (شکل ۴-۴).
سنbadه روLی یا توپی!^۱: به صورت نوارهایی با عرض‌های مختلف است که طول آن‌ها معمولاً ۵۰ تا ۱۰۰ متر است و به هر اندازه که لازم باشد، می‌توان قطع و استفاده کرد. این نوارها ممکن است به دور خود پیچیده شود (پشت‌بند کاغذی، شکل ۴-۵) یا به دور یک غلتک فلزی یا پلاستیکی

شکل ۴-۴— سنbadه صفحه‌ای

شکل ۴-۵— سنbadه روLی با پشت‌بند کاغذی

۱— Rools, Economy rools

سوراخ دار بیچیده شود (پشت بند پارچه ای، شکل ۴-۶).

سنباذه تسمه ای یا نواری: این سنباذه به صورت نوارهایی با عرض های مختلف^۱ وجود دارد که دو سر آن ها (به وسیله چسب یا نخ های نامرئی) به هم متصل شده اند و برای دستگاه های مختلف (سنباذه غلتکی و نواری) مورد استفاده قرار می گیرند (شکل های ۴-۷ و ۴-۸).

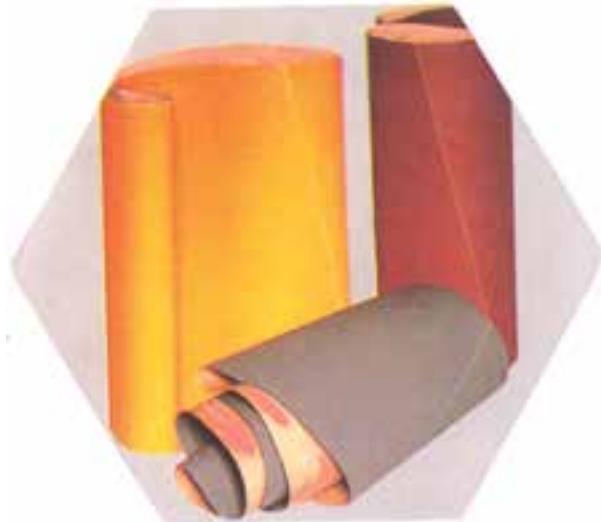

شکل ۶-۴—سنباذه رولی با پشت بند پارچه ای

شکل ۶-۷—سنباذه نواری کم عرض

۱- این سنباذه به صورت نوار کم عرض (Wide Belts) و نوار پر عرض (Endless Abrasive Belts) موجود می باشد.

شکل ۸—۴—سنباوه نواری پرعرض

سنباوه دیسکی یا دایره‌ای^۱: این سنباوه به صورت ورقه‌های دایره شکل با قطرهای مختلف است که ممکن است سوراخ‌دار، حلقوی یا ساده باشد. دیسک‌های سنباوه را می‌توان به وسیله مواد چسبی با بستهای مختلفی به دستگاه سنباوه زنی (سنباوه دیسکی دستی و ماشینی) محکم کرد، و برای پرداختهای خشن و سنباوه کاری قوس‌های مختلف به کار برد. پشت‌بند این دیسک‌ها ممکن است از کاغذ، پارچه یا الیاف باشد (شکل ۸—۹).

شکل ۸—۹—سنباوه دیسکی یا دایره‌ای

سنباذه پره‌ای یا ورقه‌ورقه^۱: شامل تعدادی ورقه ساینده است که انتهای آن‌ها به هم چسبیده است و حول یک محور متحرک می‌چرخد. این سنباذه برای سنباذه زدن سطوح قوس‌دار و پروفیل خورده مواد مختلفی از قبیل فولاد، آلومینیم، چوب و پلاستیک به کار می‌رود (شکل ۱۰-۴).

شکل ۱۰-۴—سنباذه ورقه‌ورقه‌ای یا پره‌ای

۱۰-۵—دانه‌بندی ذرات ساینده: برای اطمینان از یکنواخت بودن عمل ساییدن، دانه‌های ساینده را در اندازه‌های مختلف طبقه‌بندی می‌کنند. اندازه دانه‌ها بر حسب شماره الک‌های استاندارد شده (۱۲ تا ۶۰ سوراخ در اینچ مربع) که دانه‌ها از آن عبور می‌کنند نامگذاری می‌شوند. بنابراین دانه شماره ۱۲ درشت‌ترین و دانه شماره ۶۰ ریزترین ذرات خواهد بود.

ذرات ساینده به دو روش به پشت‌بند چسبانده می‌شود. روش اول به پوشش الکتریکی^۲ موسوم است که ذرات به وسیله دستگاهی مخصوص به صورت یکنواخت به سطح چسب‌دار کاغذ پاشیده می‌شود، به طوری که تیزترین لبه‌های ذرات رو به بالاست. روش دوم که یک روش قدیمی (روش نقلی) است، در این روش ماشین ذرات را به صورت یکنواخت بر روی سطح کاغذ می‌پاشد ولی احتمال دارد که تیزترین لبه ذرات به سمت بالا نباشد.

۶-۱-۴- چسب‌های مورد استفاده در اوراق سنباده: ماده چسباننده یک ورقه ساینده اهمیت زیادی دارد و به شدت بر روی عمل ساییدن تأثیر می‌گذارد. چسبی که برای متصل کردن دانه‌های ساینده به پشت بند مورد استفاده قرار می‌گیرد، باید قابلیت انعطاف‌پذیری خوبی داشته باشد که شامل یک چسب پوششی است که به پشت بند مالیده می‌شود و یک پوشش دیگر که بعد از چسباندن دانه‌ها باید به پوشش اول اضافه شود. برای تشخیص نوع چسب‌ها رنگ استاندارد شده‌ای به آن اضافه می‌کنند که با توجه به نوع کار (سنباده کاری خشک یا مرطوب) سنباده موردنیاز خود را انتخاب و مصرف می‌کنند (جدول ۴-۱). متدالو ترین چسب‌های مورد مصرف در اوراق سنباده عبارتند از: چسب، چسب و پُرکننده، صمغ روی چسب، صمغ روی صمغ و ضدآب که پوشش‌های صمغی محکم ترین و مقاوم‌ترین آن‌ها در برابر حرارت است. کاغذ سنباده‌هایی که چسب ضدآب (چسب سیلیسی) دارند برای سنباده کاری‌هایی که باید به صورت مرطوب انجام شود، به کار می‌روند (پوست آب^۱).

جدول ۱-۴- چسب‌های مصرفی در اوراق سنباده

نام فارسی چسب	نام لاتین چسب	حروف اختصاری	رنگ استاندارد به کار برده شده	نوع مصرف
چسب نیشه	Keramische	K	سبز یا صورتی مایل به قرمز	سنباده کاری روی رنگ‌های براق به صورت خشک یا با مواد خنک کننده
چسب سیلیسی	Silicate	S	خاکستری روش	سنباده کاری مرطوب
چسب لاستیکی یا پاکلیتی	Baukelit	Bk	سیاه یا قهوه‌ای روش	سنباده کاری خشک و مرطوب
چسب صمغی	Gummi	P	سیاه یا قهوه‌ای تیره	سنباده کاری خشک و مرطوب

۷-۱-۴- استاندارد و درجه‌بندی سنباده: سنباده براساس ریزی و درشتی ذرات ساینده و تعداد آن‌ها در واحد سطح (اینچ مربع) درجه‌بندی و شماره‌گذاری می‌شود. برای استاندارد کردن ورقه‌های ساینده علاوه بر شماره استاندارد، لازم است که نوع مواد ساینده و تعداد آن‌ها در واحد سطح، نوع زمینه یا پشت بند، ابعاد ورقه ساینده و نوع چسب مصرفی در پشت ورقه‌های ساینده نیز ذکر شود.

۱- پوست آب (Wet grind) نوع دیگری از انواع سنباده‌هاست که ذرات ساینده آن علاوه بر آن که به صورت کاملاً یکتواخت بر روی پشت بند چسبیده‌اند، نوک ذرات آن‌ها هم کاملاً در یک سطح قرار دارند. برای این که ذرات سنباده شده فضای بین دانه‌های ساینده را پر نکند، می‌توان در سنباده زدن از آب استفاده کرد. ضمناً از این نوع سنباده مانند سایر سنباده‌ها از شماره زیر تا شماره نرم آن می‌توان استفاده کرد.

درجه‌بندی سنباده‌ها ممکن است بر اساس سیستم اروپایی، انگلیسی و یا هر دو سیستم صورت گیرد (جدول ۴-۲).

جدول ۴-۲ - درجه‌بندی سنباده

نوع سیستم \ درجه‌بندی	فوق العاده نرم	خیلی نرم	نرم	متوسط	زبر	خیلی زبر	فوق العاده زبر
سیستم اروپایی	۴۰۰-۶۰۰	۲۲۰-۳۸۰	۱۶۰-۲۰۰	۱۲۰-۱۵۰	۸۰-۱۲۰	۴۰-۸۰	۱۲-۳۰
سیستم انگلیسی	/۰۰۰	/۰۰	/۰	۱	F _۱	F _۲	F _۳

در آغاز مراحل سنباده زنی باید به ترتیب از سنباده فوق العاده زبر، خیلی زبر و زبر استفاده کرد و با ادامه کار به تدریج اندازه دانه‌های سنباده کوچک می‌شود و از سنباده‌های متوسط و نرم می‌توان استفاده کرد. در ضمن از سنباده‌های فوق العاده نرم و خیلی نرم می‌توان در مراحل پایانی (رنگ کاری) استفاده کرد.

- برای انتخاب صحیح ورقه‌های ساینده باید کیفیت‌های استاندارد شده زیر را درنظر گرفت:
- لبه‌ی برنده دانه‌ها در یک سطح قرار گرفته باشند تا عمل ساییدن به صورت یکنواخت صورت گیرد و خطوط کمتری در سطح کار ایجاد کند.
 - پراکنش دانه‌ها در همه جا یکنواخت و مشخص باشند.
 - دانه‌های ساینده دارای تیزی یکسان و یکنواخت باشند.
 - پشت‌بند سنباده باید بدون تاخوردگی، موج و چین و چروک باشد.

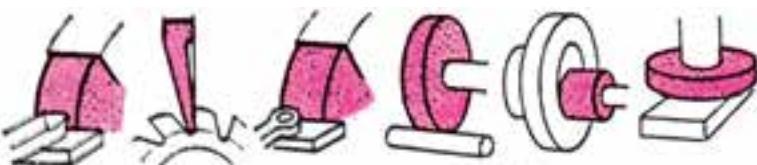
۴-۲ - سنگ سنباده

سنگ سنباده از دانه‌های ریز غیرمنتظم با لبه‌های برنده متعدد تشکیل شده است که به وسیله‌ی چسب به هم دیگر محکم شده‌اند و برای تیز کردن ابزارها، ساییدن نقطه جوش‌ها، برش لوله‌ها و پروفیل‌ها، پرداخت و زدودن زنگار فلزات وغیره به کار می‌رود (شکل‌های ۴-۱۱ و ۴-۱۲).

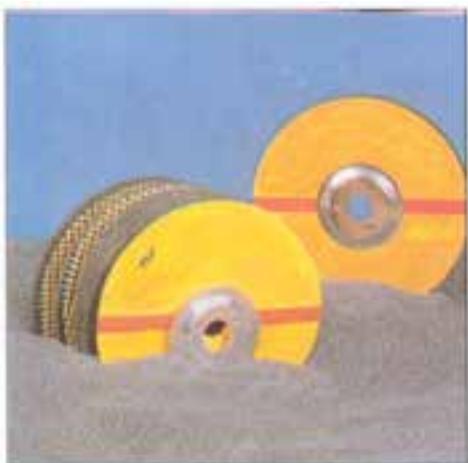
۱-۴-۲- دانه‌های ساینده در سنگ سنباده: دانه‌های ساینده در سنگ سنباده نیز مواد سختی هستند که قابلیت بریدن یا ساییدن مواد دیگر را دارند و ممکن است به صورت طبیعی یا مصنوعی در دسترس قرار گیرند (شکل ۴-۱۳). ماسه کوارتز، سنگ لعل و الماس تنها ساینده‌های

سنگ زدن قطعات

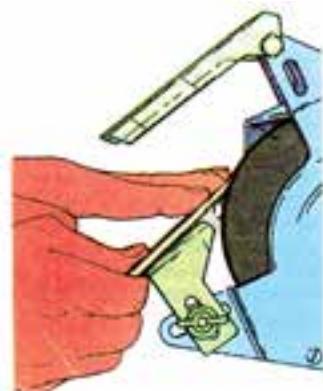
تیز کردن افزارها

شکل ۱۱-۴- نمونه‌هایی از کارهای سنگزندی

شکل ۱۳-۴- دانه‌های ساینده

شکل ۱۲-۴- تیز کردن تیغ ابزار با سنگ سنباده

طبیعی هستند که هنوز اهمیت تجاری دارند. در این ارتباط مواد ساینده مصنوعی (از سال ۱۸۹۱) نیز جای خود را در این صنعت باز کرده است. از آن جمله می‌توان موادی از قبیل انواع کروندها (اول کرونده)، کربور سیلیسیم (کربوراندوم)، نیتروبرن، اسپینل، پامیس و الماس مصنوعی را نیز نام برد که مهم‌ترین آن‌ها اکسید آلمینیم، سیلیسیم کاربید و الماس است.

سیلیسیم کاربید (SiC): ماده‌ای به رنگ سیاه شفاف تا سبز روشن است و درجه سختی آن حدود ۹/۷۵ مو است. ذرات این ماده برای سنگ‌زنی فلزات سخت و شکننده مانند چدن‌های سخت، شیشه، سرامیک و نیز برای برآده برداری از مواد نرم مانند آلیاژ مس و فلزات سبک مناسب است.

اکسید آلمینیم یا آلومین (Al): دارای رنگ قهوه‌ای شفاف تا صورتی روشن است و در سنگ‌زنی فولادهای شندر و فولادهای ابزار سخت شده و خام استفاده می‌شود.

نیتروبرن: ساینده نسبتاً جدیدی است که از کربور سیلیسیم و اکسید آلمینیم ساخته شده است و

با این که به میزان قابل توجهی از فولاد نرمتر است، برای سنگ زنی انواع خاصی از فولادهای ابزار و قالب‌سازی نیز مناسب است.

اسپینل ($MgAl_2O_4$): این سنگ به علت سختی زیاد (حدود ۸ مو) و خاصیت غیرقابل گذاختن در تهیه سنگ‌های سنباده به کار می‌رود و نوع شفاف و زیبای آن به عنوان سنگ‌های زینتی به کار می‌رود. از انواع آن می‌توان اسپینل یاقوتی رنگ که به عنوان سنگ‌های قیمتی است، نام برد. پارمیس: یکی از سنگ‌های شیشه‌ای آتش‌فشنایی است که ممکن است در اثر نشست مواد خاکستر آتش‌فشنایی به وجود آمده باشد. این سنگ بسیار متخلخل و دارای سختی برابر $5/5$ تا 6 مو است و به عنوان ماده ساینده برای صیقل دادن ظروف و قطعات فلزات و غیره به کار می‌رود.

الماس^۱: به صورت طبیعی و مصنوعی نیز وجود دارد و تقریباً سخت‌ترین ماده است (سختی برابر 10 مو). الماس‌های مصنوعی ظاهراً قدری تُرددتر هستند، لذا سریع‌تر می‌برند و کمتر گرم می‌شوند. از ذرات الماس برای سنگ‌زنی ظریف و تیز کردن ابزارهای تراش سرامیکی و کربور و هم‌چنین برای تیز کردن و اصلاح سنگ سنباده‌های دیگر استفاده می‌شود.

۴-۲-۲- چسب مصرفی در سنگ سنباده: این چسب‌ها وظیفه دارند که دانه‌ها را به هم متصل و فرم سنگ را حفظ کنند؛ و تازمانی که ذرات ساینده تیز هستند، روی بدنه سنگ نگه دارند. ماده چسبنده باید به محض کُند شدن دانه‌ها، آن‌ها را آزاد کند و امکان ظاهر شدن دانه‌های دیگر را فراهم کند و تعیین‌کننده انعطاف‌پذیری و صلابت سنگ سنباده نیز باشد. مهم‌ترین چسب‌های مورد مصرف در سنگ سنباده عبارتند از :

- چسب سرامیکی^۲ با علامت (V)
- چسب سیلیسی با علامت (S)
- چسب شلاک دار یا الاستیک (E)
- چسب لاستیکی^۳ با علامت (R)
- چسب لاستیکی سولفوره^۴ (RS)

۱- Diamond

۲- چسب‌های سرامیکی به نام‌های چسب شیشه‌ای و چسب‌های متبلور (براق و بی‌رنگ) نیز گفته می‌شود و از مخلوط آسیاب شده فلزسپات، کائولن (خاک چینی)، کوارتز، خاک رس و آب تشکیل می‌شود.

۳- چسب‌های لاستیکی ممکن است از لاستیک طبیعی (لاتکس) و یا از لاستیک‌های مصنوعی تهیه شود.

۴- چسب‌های لاستیکی سولفوره از افزودن مقداری گوگرد و مواد سخت کننده دیگر به لاستیک طبیعی یا لاستیک مصنوعی تهیه می‌شود.

- (Plastic bond) – چسب پلاستیک با علامت (P)
- (Resinoid bond) – چسب صمغ دار مصنوعی یا رزین (RB)
- (Oxychloride bond) – چسب اکسی کلور با علامت (O)

۳-۲-۴- انواع سنگ سنباده از لحاظ چسب مصرفی:

سنگ سنباده با چسب سرامیکی: این سنگ سنباده‌ها متخلخل و در مقابل آب، روغن و حرارت زیاد مقاوم، ولی غیرالاستیک، سخت و شکننده‌اند. بدین جهت در مقابل ضربه و فشار حساس هستند. از این نوع سنگ‌ها می‌توان برای کارهای سنگ‌زنی دقیق به صورت خشک و تر استفاده کرد و حدود ۶۰ تا ۷۵ درصد از مجموع کارخانه‌های تولید سنگ سنباده از این چسب استفاده می‌کنند.

سنگ سنباده با چسب‌های سیلیسی: در این نوع سنگ سنباده از سیلیکات سدیم (Na_2SiO_3) یا سیلیکات پتاسیم (K_2SiO_3) که به مایع شیشه معروف‌اند و ضدآب^۱ نیز هستند، به عنوان ماده چسبنده استفاده می‌شود. این سنگ سنباده به اندازه سنگ سنباده سرامیکی محکم نیست و دانه‌های ساینده آن به راحتی از هم جدا می‌شوند، در نتیجه سنگ سنباده سریع‌تر ساییده می‌شود و کمتر گرما تولید می‌کند. سنگ سنباده‌های سیلیسی برای صیقل دادن و سنگ زدن ابزارهای لبه تیز و مواردی که گرما باید به حداقل ممکن‌هه تقليل یابد، به کار می‌رود. یکی دیگر از موارد استفاده سنگ سنباده‌های سیلیسی موقعي است که ساخت نوعی ازان با قطر خيلي بزرگ‌تر از انواع کوچک و معمولي مطرح باشد، چون اين سنگ‌ها را تا قطر ۱۸۰ سانتي‌متر نيز می‌توان ساخت.

سنگ سنباده با چسب شلاک‌دار یا الاستیک: این سنگ سنباده قابل تغییر شکل یا الاستیک است (چسب به کار رفته در این سنگ سنباده براثر گرمای تولید شده نرم و حالت ارجاعی پیدا می‌کند) و برای سنگ زدن و صیقل کاري قطعاتی که نیازمند جلاکاری نهایی باشند، به کار می‌رود و یا برای ایجاد شکاف و شیار در سطح کار و یا قطع کردن آن‌ها می‌تواند کاربرد داشته باشد (شکل ۴-۱۴).

سنگ سنباده با چسب‌های لاستیکی: این سنگ سنباده دارای ساختمانی متراکم که سمج و الاستیکی است و در مقابل ضربه و فشار مقاوم‌اند، ولی در مقابل حرارت حساسیت زیادی دارند. از این سنگ برای قطع زایده‌های ریخته‌گری و در جاهایی که پرداخت و مرغوبیت لبه‌های برش به عنوان مهم‌ترین عامل مورد نظر است، به کار می‌رود.

شکل ۱۴-۴- سنگ سنباده با چسب شلاک دار

سنگ سنباده با چسب لاستیکی سولفوره: این سنگ سنباده با افزودن مقداری گوگرد و دیگر مواد سخت کننده، چسب آن ولکانیزه^۱ و سخت می‌شود و دارای خواصی شبیه سنگ سنباده‌های لاستیکی است و بیشتر در کارهای مشابه آن‌ها استفاده می‌شود.

سنگ سنباده با چسب صمغ‌دار یا رزینی: در این نوع سنگ سنباده ذرات ساینده را با پودر صمغ و چسب فنل فرمالدئید مخلوط می‌کنند، این سنگ سنباده خیلی محکم و دارای خاصیت ارتجاعی خوبی نیز است. با توجه به این خاصیت می‌توان در مواردی که نیاز به انواعی از آن‌ها با پروفیل نازک و تیز باشد، به کار برد. موارد استفاده دیگر این سنگ‌ها را می‌توان در تیز کردن دندانه‌های اره و هم‌چنین سنگ زدن ابزارآلات نام برد.

سنگ سنباده با چسب اکسی کلرور: چسبی که برای ساختمان این گونه سنگ سنباده‌ها به کار می‌رود، محتوی کربنات منیزیم طبیعی است و برای سنگ زدن و صیقلی کردن سطوح و صفحات مستوی است. در مواردی که بخواهند سنگ سنباده‌های خیلی بزرگ بسازند، آن‌ها را به شکل تکه‌های مجزا از یک دیگر می‌سازند و بر روی بدنه فولادی سوار می‌کنند (شکل ۱۵-۴).

۱-۴-۲-۴- انواع سنگ سنباده از لحاظ اندازه، شکل ظاهری، فرم لبه‌ها و نوع کاربرد آن‌ها: شکل ظاهری سنگ‌های سنباده توسط اتحادیه تولیدکنندگان سنگ سنباده استاندارد می‌شود،

۱- کلیه ترکیبات سولفوردار (ترکیب شده با گوگرد) را ولکانیزه گویند.

که رایج ترین آن‌ها عبارتند از :

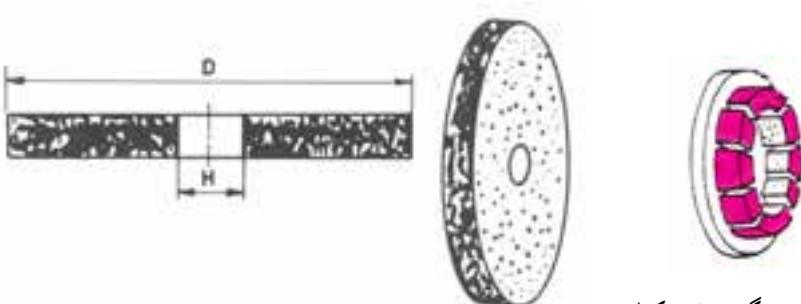
سنگ سنباده تخت یا مستقیم: (شکل ۴-۱۶).

سنگ سنباده استوانه‌ای: برای سنگ زدن سطوح داخلی و خارجی و سطوح تخت به کار می‌رود (شکل ۴-۱۷).

سنگ سنباده توگود یک طرفه: برای سنگ زنی به وسیله این سنگ می‌توان از محیط و سطح سنگ سنباده استفاده کرد. این سنگ مخصوصاً برای کارهایی که سطوح بریده دارند، خیلی مناسب است (شکل ۴-۱۸).

سنگ سنباده توگود دو طرفه: (شکل ۴-۱۹).

سنگ سنباده شیب‌دار: این سنگ‌ها برای تیز کردن ابزارهایی مانند تیغ رنده و آره الماسه به کار می‌روند (شکل ۴-۲۰).

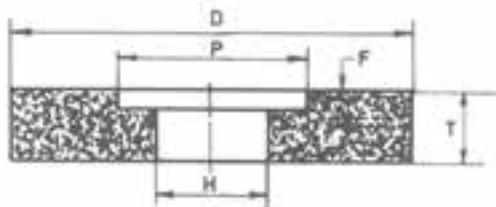

شکل ۴-۱۶—سنگ سنباده تخت

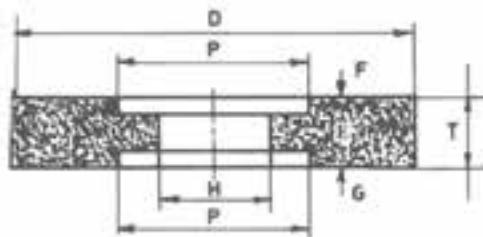
شکل ۴-۱۵—سنگ سنباده تکه‌ای

شکل ۴-۱۷—سنگ سنباده استوانه‌ای

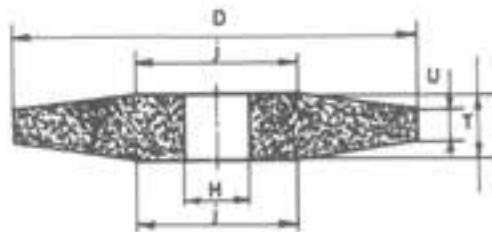

شکل ۴-۱۸—سنگ سنباده توگود یک طرفه

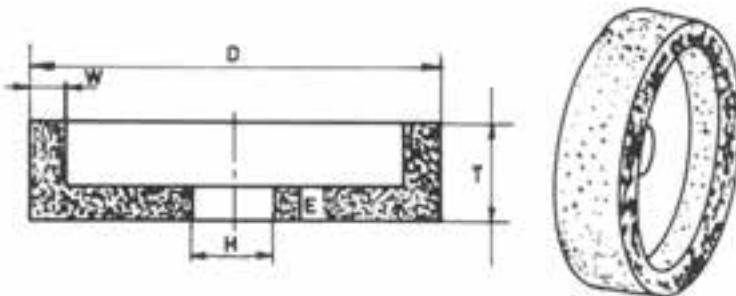

شکل ۴-۱۹- سنگ سنباده توگود دو طرفه

شکل ۴-۲۰- سنگ سنباده شیبدار

سنگ سنباده استکانی مستقیم یا سنگ کوزه‌ای: از این سنگ می‌توان برای سنگ‌زنی سطوح تخت و نیز سنگ‌زنی دستی استفاده کرد (شکل ۴-۲۱).

شکل ۴-۲۱- سنگ سنباده استکانی مستقیم

سنگ سنباده استکانی دهان‌گشاد: برای تیز کردن ابزار به کار می‌رود (شکل ۴-۲۲).

سنگ سنباده بشقابی یا سنگ ابزار تیزکنی: برای سنگ‌زدن ابزارهای تراش (تیغ فرز پشت تراشیده شده) و تیغ اره استفاده می‌شود (شکل ۴-۲۳).

سنگ فرم‌دار: که با پروفیل‌های مختلف برای انواع کارهای سنگ‌زنی، پروفیل زدن و برش به کار می‌رود (شکل ۴-۲۴).

سنگ زگمنت: که برای سنگ زدن سطوح بزرگ قطعات به کار می‌رودند. زگمنت‌ها (قطعات

قوس‌دار سنگ) روی صفحه گرد محکم شده‌اند. این سنگ‌ها برای سطوح پهن و یکسره مفیدند؛ دلیل آن هم این است که از فضاهای خالی بین قطعات سنگ برای عبور و جریان مایع خنک کننده و هم‌چنین براده‌های برداشته شده نهایت استفاده به عمل می‌آید (شکل ۴-۲۵).

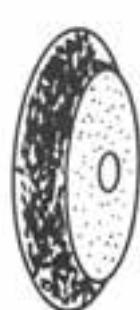
شکل ۴-۲۲ - سنگ سنباده استکانی دهان گشاد

شکل ۴-۲۳ - سنگ سنباده بشقابی

شکل ۴-۲۵ - سنگ زگمنت

شکل ۴-۲۴ - سنگ فرم‌دار

سنگ سنباده دیسکی^۱: این سنگ سنباده به نام‌ها و اصطلاحات مختلفی از قبیل سنگ سنباده فلنجی، سنگ سنباده قطاعی و دیسک‌های سوراخ‌دار و بدون سوراخ به کار می‌رود. از سنگ سنباده دیسکی عموماً در کارهای تولید قطعات اتومبیل، سرامیک‌سازی، چاقو و ابزارسازی و هم‌چنین در صنایع بلبرینگ و یاتاقان‌سازی می‌توان استفاده کرد (شکل ۴-۲۶).

سنگ سنباده فیبری (سنگ برش): برای برش قطعاتی از جنس فولادهای سخت و نرم، چدن، آلومینیم، برنج، روی و نیکل تا ضخامت حدود ۰.۶ میلی‌متر در زمان کم و با صافی زیاد می‌توان از این سنگ‌ها استفاده کرد. ذرات این سنگ (سیلیسیم کاربید و اکسید آلومینیم) با چسب باکلیت چسبانده می‌شود، قطر این سنگ‌ها تا ۴۰° و ضخامت آن‌ها به $\frac{3}{2}$ میلی‌متر می‌رسد (شکل ۴-۲۷).

سنگ سنباده الماسه: این سنگ از بدنه فلزی تشکیل شده است که حلقه‌ی سنگ سنباده با دانه‌های الماسی را حمل می‌کند. دانه‌الماس اغلب به وسیله چسب فنل یا آلیاژ سنتز^۲ می‌شود و قلع در حلقه سنگ اتصال داده می‌شود و برای تیز کردن تیغ‌های رنده، اره مجموعه‌ای و اره نواری (دندانه‌های الماسه‌دار) استفاده می‌شود (شکل ۴-۲۸).

سنگ صیقل یا سنگ نفت^۳: دانه‌های ساینده این سنگ ممکن است یکنواخت باشد یا این

شکل ۴-۲۷ - سنگ برش

شکل ۴-۲۶ - سنگ سنباده دیسکی

۱ - Crown flex grinding discs

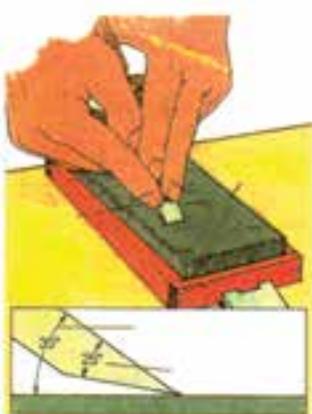
۲ - سنتز به معنی دست ساخت و مصنوعی

۳ - Oil stone

شکل ۴-۲۸- سنگ الماسه

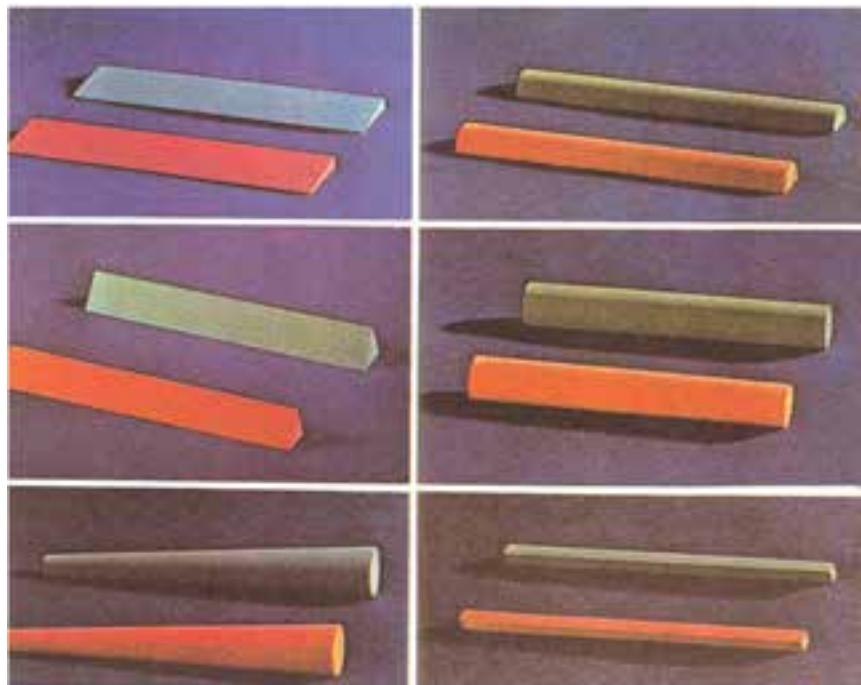
که یک طرفشان زیر و طرف دیگر آن نرم باشد و باید همراه با به کارگیری روغن رقیق یا نفت استفاده شوند (شکل های ۴-۲۹ و ۴-۳۰). این کار قابلیت برندگی سنگ را افزایش می دهد و از گند شدن سنگ در اثر تماس با ذرات فلزی جلوگیری به عمل می آورد. برای تیز کردن ابزار می توان از انواع متعدد سنگ های لغزشی مخروطی که از یک طرف مقعر و از طرف دیگر محدب باشد، استفاده کرد. سنگ های میله ای یا مفتوحی: این سنگ برای سنگ زدن ابزار و قطعات فرم دار مقعر و محدب استفاده می شود (شکل ۴-۳۱).

شکل ۴-۳۰- تیز کردن تیغ ابزار با سنگ نفت

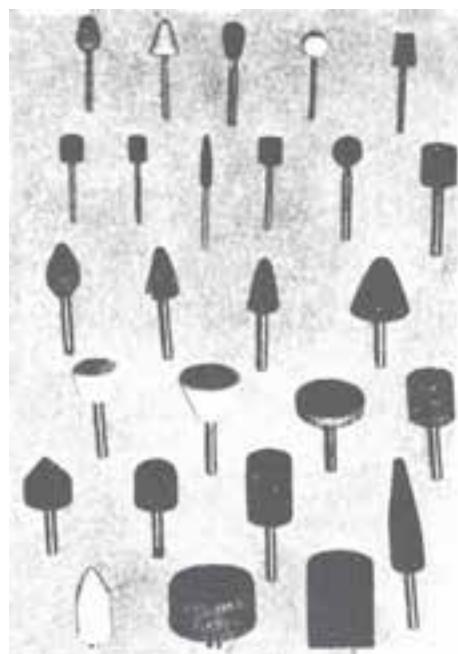
شکل ۴-۲۹- سنگ نفت

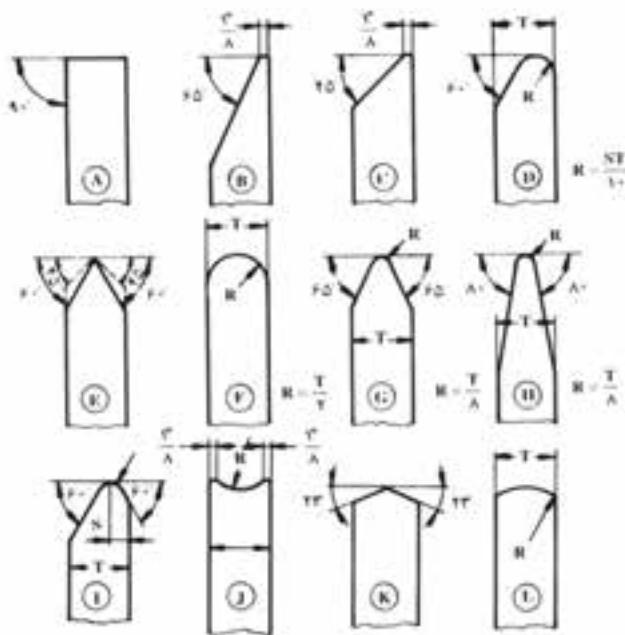
شکل ۴-۳۱ - سنگ میله‌ای

سنگ انگشتی (سنگ‌های محوری)^۱: سنگ سنباده‌هایی کوچک با اشكال مختلف (استوانه‌ای، استوانه‌ای تیز، مخروطی و کروی) هستند که به طور دائمی بر روی میله‌های فلزی نصب می‌شوند تا بتوان آن‌ها را بر روی دستگاه‌های سنباده دستی برقی (خرطومی) و دریل‌های قابل حمل با دور زیاد بست. این سنگ‌ها برای صاف کردن لبه‌های تیز و پرداخت قطعات قالب‌گیری شده به کار می‌روند که چند نمونه از آن‌ها را در شکل (۴-۳۲) می‌توان مشاهده کرد. در بسیاری از موارد نیز لازم است لبه‌های سنگ سنباده دارای فرم‌های معینی باشد تا بتواند کاری که از آن انتظار داریم، انجام دهد. شکل و فرم لبه‌ی سنگ سنباده‌های تخت بسیار متنوع است. مانند سنگ سنباده صاف (A)، سنگ سنباده یک طرف پخ خورده (B)، سنگ سنباده یک طرف پخ خورده و گرد شده (D)، سنگ سنباده دو طرف شیب دار (E)، سنگ سنباده‌های نیمگرد محدب و مقعر (L، J، F) (شکل ۴-۳۳).

۱— Mounted wheel

شکل ۴-۳۲- سنگ انگشتی

شکل ۴-۳۳- لبه‌های استاندارد سنگ سنباده‌های تخت

۴-۲-۵—**دانه‌بندی ذرات ساینده:** ذرات ساینده پس از عبور از الک‌های استاندارد از لحاظ ریزی و درشتی دسته‌بندی و شماره‌گذاری می‌شود. شماره هر نوع دانه‌بندی بر طبق قرارداد عبارت است از تعداد سوراخ‌های موجود در یک اینچ مربع الکی که دانه‌ها از آن عبور کرده‌اند. چنان‌چه ابعاد دانه‌ها فوق العاده کوچک (گرد مانند) باشند از الک‌های بادی یا از روش شستن بهره‌گیری می‌کنند (جدول ۳-۴).

جدول ۳-۴—**نمودار دانه‌بندی ذرات سنگ سنباده**

شماره	گروه‌بندی	تعداد سوراخ‌های موجود در طول یک اینچ الک
۱	درشت	۱۰، ۱۲، ۱۴، ۱۶، ۲۰، ۲۴
۲	متوسط	۳۰، ۳۶، ۴۶، ۵۴، ۶۰
۳	ریز یا ظرف	۷۰، ۸۰، ۹۰، ۱۰۰، ۱۲۰، ۱۵۰، ۱۸۰
۴	خیلی ظرف	۲۲۰، ۲۴۰، ۲۸۰، ۳۲۰، ۴۰۰، ۵۰۰، ۶۰۰

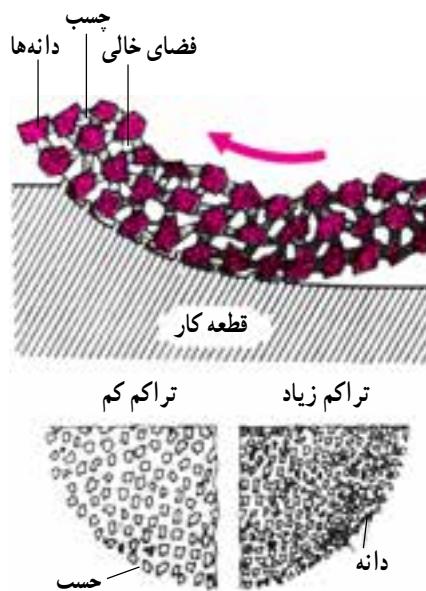
سنگ سنباده‌هایی که دانه‌بندی درشت داشته باشند، دارای قدرت زیاد هستند و سطح کار ساییده شده به وسیله آن‌ها زیر و خشن است. قدرت سنگ سنباده‌های دانه‌ریز کم است ولی سطح کار را کاملاً صاف و صیقلی می‌کند.

۴-۲-۶—**سختی سنگ سنباده:** سختی سنگ‌های سنباده به سختی دانه‌های آن بستگی ندارد، بلکه به استحکام ماده چسبنده و نیروی پرسی که دانه‌ها را به هم پیوند می‌دهد، مربوط می‌شود، و هرگاه بتوان با نیروی کمی دانه‌های کند و ساییده شده سنگ را جدا کرد، در اصطلاح به آن سنگ سنباده نرم گفته می‌شود. از این لحاظ سنگ سنباده‌های نرم را برای فلزات سخت و سنگ سنباده زیر را برای فلزات نرم به کار می‌برند. سختی سنگ سنباده را با حروف انگلیسی از A تا Z نشان می‌دهند که A فوق العاده نرم و Z فوق العاده سخت است. معمولاً سنگ‌های با درجه سختی J تا M و دانه‌بندی از ۳۰ تا ۱۲۰ مورد مصرف بیشتری دارد (جدول ۴-۴).

جدول ۴-۴—**درجه سختی سنگ سنباده**

فوق العاده نرم	خیلی نرم	نرم	متوسط	سخت	خیلی سخت	فوق العاده سخت
A, B, C, D	E, F, G	H, I, J, K	L, M, N, O	P, Q, R, S	T, U, V, W	X, Y, Z

۷-۲-۴- شبکه‌بندی یا ساختار سنگ سنپاده: مجموعه‌ای از دانه‌های ساینده، چسب و فضای بین آن‌ها در واحد سطح را شبکه‌بندی یا ساختار سنگ سنپاده می‌نامند. هرچه تعداد دانه‌ها بیشتر باشد، سنگ درجه زیادتری دارد و طبیعتاً صاف‌تر (ظریف‌تر) است و هرچه تعداد دانه‌ها کمتر باشد، یعنی دانه‌ها درشت‌تر و فواصل بین آن‌ها زیاد باشد، سنگ درجه کمتری دارد؛ یا به عبارت دیگر، زیر و خشن است (شکل ۴-۳۴).

شکل ۴-۳۴- ساختار سنگ سنپاده

نوع شبکه‌بندی را با اعداد صفر تا چهارده تعیین می‌کنند که عدد صفر شان دهنده‌ی تراکم زیاد و عدد چهارده نشانه‌ی زیری و درشتی زیاد (شبکه باز) است (جدول ۴-۵).

جدول ۴-۵- شبکه‌بندی سنگ سنپاده

خیلی باز	باز	متوسط	متراکم	خیلی متراکم
۱۲، ۱۳، ۱۴	۹، ۱۰، ۱۱	۶، ۷، ۸	۳، ۴، ۵	۰، ۱، ۲

سنگ سنپاده‌های درشت (شبکه باز) دارای مواد چسبی زیاد و خلل و فرج بزرگ‌تری است

و برای سنگ‌زنی‌های خشن قطعات نرم و قطعاتی که برآده‌های طویلی تولید می‌کنند، به کار می‌رود.
سنگ سنباده‌های نرم (با شبکه‌بندی متراکم) برای ظرف کاری به کار می‌رود و برای برآده‌برداری از قطعات سخت استفاده می‌شود.

۴-۲-۸- علایم استاندارد برای شناسایی سنگ سنباده: برای استاندارد کردن سنگ سنباده یک سیستم علایم مخصوصی توسط تولیدکنندگان آن‌ها وضع شده است که بر مبنای خواص و مشخصات مواد تشکیل‌دهنده آن‌هاست. اغلب سنگ‌های سنباده را طبق قراردادی که توسط مؤسسه ملی استاندارد امریکا^۱ وضع شده است، نامگذاری می‌کنند. در این سیستم نامگذاری علاوه بر اندازه و شماره استاندارد سنگ، بایستی نوع مواد ساینده، ابعاد و اندازه دانه‌ها، نوع شبکه‌بندی، نوع چسب مصرفی و میزان سختی آن روی پلاک سنگ سنباده درج شود. مثلاً علامت شناسایی یک عدد سنگ سنباده با استاندارد آلمان که قطر خارجی ۲۰۰، ضخامت ۲۰ و قطر سوراخ میانی ۶ میلی‌متر با دانه‌هایی از جنس سیلیسیم کاربید (SiC) و دانه‌بندی ۱۰۰ و درجه سختی H (نرم) و شبکه‌بندی متوسط (۴) و چسبی از نوع سرامیک، به صورت زیر درج می‌شود.

۲۰۰. ۲۰. ۶ DIN ۶۹۱۲۰ SiC ۱۰۰ H۴V۲۳

عدد بعد از ۷ (۲۳) نشانگر این است که در بعضی موارد کارخانه سازنده سنگ‌های سنباده از بعضی لحاظ (مثلاً ابعاد و غیره) بخواهد انواع محصولاتی که از یک جنس می‌سازد طبقه‌بندی و متمایز کند.

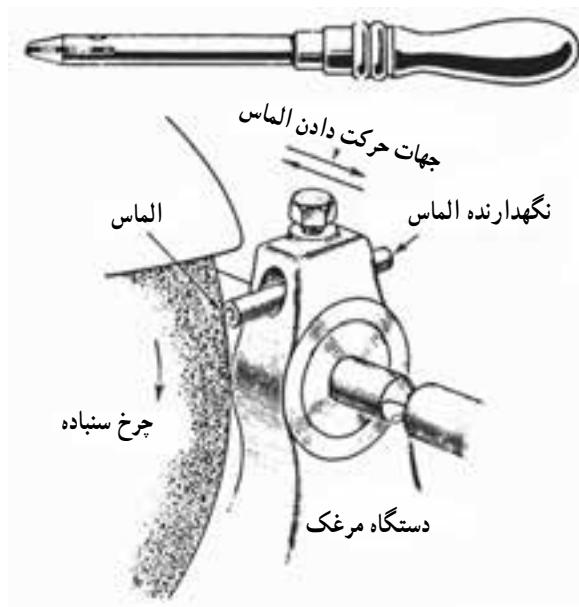
۴-۲-۹- انتخاب سنگ‌های سنباده: انتخاب صحیح سنگ‌های سنباده باید با توجه به سختی و نرمی و صافی موردنظر قطعه کار، قوس تماس بین قطعه کار و سنگ، دانه‌بندی، چسب و شبکه‌بندی سنگ انجام گیرد. از سنگ‌های دانه درشت برای پیش‌سنگ‌زنی قطعات بزرگ و از سنگ‌های دانه ریز برای ظرف کاری و سنگ‌زنی‌های فرم دار استفاده می‌شود. برای تیز کردن ابزارهایی از قبیل تیغ رنده‌های ماشین کفرند، گندگی و فرز از سنگ‌هایی از جنس کرونده که دانه‌بندی و سختی متوسطی دارند، استفاده می‌شود و ابزارهایی را که از جنس فلزات سخت هستند، مانند دندانه‌های الماسه ارگرد، با سنگ‌های سیلیسیم کاربید تیز می‌کنند.

با انتخاب صحیح سنگ‌های سنباده نسبت به جنس قطعه کار و نوع عملیات انجام شده از پرشدن خلل و فرج سنگ و استهلاک سرع سنگ جلوگیری می‌شود و مشخصات فنی موردنظر در روی قطعه به خوبی قابل اجراست.

۴-۲-۱۰ - اصلاح سنگ سنباده: برای به دست آوردن لبه های برنده تیز، خالی کردن خلل و فرج سنگ، از بین بردن لنگی محیط سنگ و اصلاح فرم سنگ یا ایجاد فرم جدید می توان از انواع وسایل اصلاح کننده سنگ سنباده استفاده کرد. متداول ترین این وسایل عبارتند از : سنگ تیزکن به فرم لوله ای پر شده از پودر الماس و کربور تنگستن (شکل ۴-۳۵)، سنگ تیزکن با نوک الماس (شکل ۴-۳۶)، سنگ تیزکن با چرخ های فولادی دندانه دار (شکل ۴-۳۷) که با فشار دادن آنها روی سنگ سنباده در حال دوران، سطح سنگ صاف و تمیز می شود. برای اصلاح و تیز کردن دقیق سنگ های فرم دار می توان از غلتک ها و شمش های اصلاح کننده که توسط ماشین هدایت می شوند، استفاده کرد (شکل ۴-۳۸).

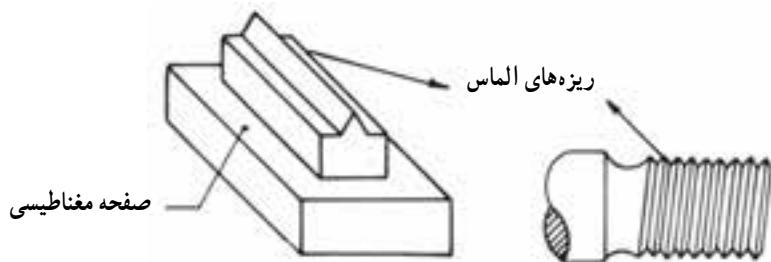
شکل ۴-۳۵ - سنگ تیزکن با فرم لوله ای پر شده از پودر الماس و کربور تنگستن

شکل ۴-۳۶ - سنگ تیزکن با نوک الماس (دستی و ماشینی)

شکل ۴-۳۷—سنگ تیزکن با چرخ های فولادی دندانه دار

شکل ۴-۳۸—غلتک و شمش اصلاح کننده سنگ سنباده

خودآزمایی

- ۱- اوراق سنباده را تعریف کنید.
- ۲- مواد اولیه (دانه ساینده) در ورقه‌های ساینده و سنگ سنباده را نام ببرید.
- ۳- ورقه‌های ساینده را از لحاظ نوع پشت‌بند و شکل ظاهری دسته‌بندی و موارد مصرف آن‌ها را بنویسید.
- ۴- علایم درج شده در پشت ورقه‌های ساینده شانگر چیست؟
- ۵- سنگ سنباده را تعریف کنید.
- ۶- انواع سنگ سنباده از لحاظ چسب مصرفی (باعلایم اختصاری) و موارد مصرف آن‌ها را توضیح دهید.
- ۷- با توجه به چه عواملی باید سنگ سنباده مناسب را انتخاب کرد؟
- ۸- انواع اصلاح کننده‌های سنگ سنباده را نام ببرید.